

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Korinthiërs 5, 8
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 Zingen: Psalm**
- 2 Lezing van de wet**
- 3 Zingen:**
- 4 Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 5 Schriftlezing:**
- 6 Tekst: 1 Korinthiërs 5, 8**
- 7 Woordbediening**
- 8 Zingen: Psalm**
- 9 Dankzegging en voorbede**
- 10 Collecte**
- 11 Zingen**
- 12 Klaarmaken tafel: Gezang**
- 13 Slotzang: Psalm**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes, weten jullie wat zuurdesem is? Het zal jullie waarschijnlijk dat verse boterhammen luchtig en zacht zijn. Als je goed naar een boterham kijkt, dan zie je dat hij deze een heleboel gaatjes heeft. Die gaatjes zijn ontstaan in de bakkerij. Toen de bakker het deeg maakte heeft hij gist toegevoegd. Ik wel een in een grote bakkerij gewerkt en op een hele grote kuip met honderden kilo's deeg, ging dan 1, misschien 2 kilo gist. En gist dat zijn hele kleine beestjes, die heel veel gasbelletjes vormen. Ze vormen zoveel belletjes dat het hele deeg ervan groei. De bakker doet een rol deeg in het bakblik. Zeg zo dik. En door de gist wordt dat die rol deeg dikker en dikker en krijgt hij in het blik de vorm van een brood. Zo kreeg je lekker luchtig brood. Nu zijn wij niet de eerste mensen in deze wereld die van luchtig brood houden. Vroeger hielden de

mensen daar ook van. Ook de Israëlieten toen ze nog als slaven in Egypte woonden. Maar die gebruikten geen gist, maar zuurdesem. Dat was een soort papje. En in dat papje zaten ook heel veel kleine beestjes, bacteriën. Die werden gevoerd met deeg en daardoor kwamen er steeds meer. En als ze dan brood gingen bakken deden ze iets van dat papje door het deeg. In dat papje zaten veel melkzuurbacteriën en daarom werd dat een zuurdesem genoemd. Het rook en smaakte wat zuur. Dat papje stond dus altijd ergens op een plekje in het huis.

Maar toen Israël door de Here bevrijd werd uit Egypte had de Here de Israëlieten de opdracht gegeven om in alle haast een schaap of geit te nemen en dit haastig te eten, aangekleed alsof ze zo weg moesten. Met als het ware hun jas aan. En ze moesten ongezuurd brood eten. En de Here heeft dat ook gelijk ingesteld als een feest voor Israël. Zeven dagen moesten ze ongezuurd brood eten. En al het zuurdeeg moesten ze uit hun huizen verwijderen. Zo mochten geen zuurdeeg in huis hebben en ook niets gezuurds eten. Wie dat wel zou doen, moest van de Here gedood worden. Het eten van het ongezuurde brood symboliseerde twee dingen. De haast waarmee de Israëlieten Egypte hadden verlaten. En het symboliseert de overgang van een oude naar een nieuwe tijd. Van een tijd van slavernij en onderdrukking naar een tijd van vrede en vrijheid.

En met name dat laatste heeft Paulus in gedachten als hij aan de gemeente van Korinthe schrijft dat ze dus geen feest moeten vieren met oud zuurdeeg, noch met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met het ongezuurde brood van reinheid en waarheid. Korinthe is gemeente waar Paulus heel wat kritiek op heeft. De mensen zijn hoogmoedig. Ze vinden zichzelf heel wat. Dat past een christen al niet. En als Paulus dan verder kijkt hoe het in de gemeente is, dan is er helemaal weinig reden om zo trots te zijn. Want er komt bijvoorbeeld een zonde voor waar zelfs heidenen schande van spreken. Dat iemand seksuele gemeenschap heeft met de vrouw van zijn vader.

Toch is het niet zo, dat Paulus hen iedere vreugde en blijdschap wil ontnemen. Ze mogen feest vieren. Maar dan wel op een goede manier. Reden om feest te vieren is er volop. Net zoals Israël zijn feest van bevrijding vierde, het feest van de ongezuurde broden. Zo heeft de nieuwtestamentische kerk ook al reden om feest te vieren. Want ook voor deze kerk is het paaslam geslacht: Jezus Christus. Zoals het bloed van het paaslam in de dagen van Mozes de Israëlieten rede van dood. Want de engel van verderf ging aan hun deuren voorbij, omdat hij het bloed van het lam aan de deurposten zag. Zo gaat

de engel van het verderf ook aan ons voorbij die gewassen zijn in het bloed van Christus. Zo gaat de engel van het verderf aan ons voorbij die hun toevlucht zoeken bij het bloed van Christus door te drinken van de wijn aan de Avondmaalstafel. En zo, broeders en zusters, jongens en meisjes, hebben wij dus alle reden om feest te vieren vandaag. Het feest dat wij genade en liefde bij God hebben gevonden. En zoals de Vader uit de gelijkenis van de verloren zoon zelf de opdracht heeft gegeven voor het feest. Zo is het de Here Jezus geweest die ons de opdracht heeft gegeven om het feest van het Heilig Avondmaal te vieren. Het feest van de bevrijding uit het slavenhuis van de zonden.

Maar om dit feest goed te kunnen vieren, moeten ook wij het zuurdeeg van slechtheid en boosheid wegdoen uit ons leven en nieuw brood eten. Brood van reinheid en waarheid. Reinheid en waarheid vormen geen precieze tegenstelling van slechtheid en boosheid. Al passen de woorden wel heel goed bij de twee grote zonden die Paulus heeft aangewezen in Korinthe. De zonde van de hoerij, die ronduit slecht is. Ze moeten zich van die lichamelijke zonde reinigen. En de zonde van de hoogmoed. Hoogmoed die voortkomt uit het zich beter voelen dan anderen. En in plaats daarvan moeten ze bij de waarheid leren leven. De waarheid dat ze leven van de genade van God en dat Hem alle roem en eer toekomt.

En zo moet ook voor ons dit feest van het Heilig Avondmaal ons ertoe brengen dat wij het zuurdeeg uit ons leven wegdoen. Niet uit eigen kracht. Maar uit de kracht van Christus. Het paaslam dat voor ons geslacht is, zodat wij het leven hebben.

Amen